

Ценећи да је Савез самосталних синдиката Србије започео процес реформе, на IX конгресу 1990. године, дефинишући свој положај као интересне организације запослених која самостално и независно у односу на државу, послодавце и политичке партије остварује улогу;

Имајући у виду да је садашња организованост Савеза самосталних синдиката Србије, која се заснива на гранском у комбинацији са територијалним принципом и синдикалној организацији као основним обликом организовања чланова у синдикате, утврђена Статутом Савеза синдиката Србије усвојеним на X конгресу 1994. године;

Уважавајући да су донети нови Устав Републике Србије и више системских закона, на основу којих се врши реформа привредног и политичког система, трансформише територијална организованост и облици аутономије и локалне самоуправе, реafirмишу слободе и права грађана и мења положај запослених, чиме је објективно доведена у питање примењивост појединих решења у Статута Савеза самосталних синдиката Србије;

Узимајући у обзир да су последњим изменама и допунама Статута Савеза самосталних синдиката Србије, од 21. маја 2009. године, ублажене испољене слабости и дат нормативни основ за наставак започете реформе Савеза самосталних синдиката Србије;

Полазећи од члана 10. Статута Савеза самосталних синдиката Србије, XIV конгрес Савеза самосталних синдиката Србије, одржан 27. маја 2010. године, усвојио је

## **ДЕКЛАРАЦИЈУ**

### **о спровођењу реформе Савеза самосталних синдиката Србије и припреми новог Статута**

1. Четрнаести конгрес изражава опредељеност за припрему и доношење новог Статута Савеза самосталних синдиката Србије који ће заокружити започети процес реформе Савеза самосталних синдиката Србије. Конгрес овлашћује Веће Савеза самосталних синдиката Србије да припреми текст предлога, спроведе јавну расправу и сазове ванредни конгрес Савеза самосталних синдиката Србије за његово усвајање, најкасније у року од две године.

2. Четрнаести конгрес сматра да у новом Статуту треба очувати положај Савеза самосталних синдиката Србије као централе коју организују грански синдикати а која има своје изворне надлежности у заштити положаја запослених, заступању интереса и остваривању права чланова самосталних синдиката. Конгрес је мишљења да је потребно преиспитати принципе организовања синдиката у Савез самосталних синдиката Србије и отворити простор укрупњавању гранских синдиката, на начин какав постоји у другим европским синдикатима.

3. Четрнаести конгрес се залаже за успостављање територијалне организованости Савеза самосталних синдиката Србије која ће бити рационална у

односу на број чланова и материјално-финансијска средства са којим располаже, прилагођена законом дефинисаним условима и могућностима деловања, функционално постављена према органима Централне и синдиката и оспособљена кадровски, стручно и технички за остваривање поверених надлежности у области пружања радно-правне заштите чланству, обављање послова за потребе синдиката и синдикалних организација и спровођење ставова и одлука Централне.

4. Четрнаести конгрес налази да је привлачење нових чланова један од највећих изазова синдиката и Савеза самосталних синдиката Србије за чије решавање је нужно сагледати и увести нове облике учлањавања и организовања код послодаваца, у новим предузећима, и привредним гранама и секторима услуга које настају са увођењем нових технологија и у области услужних делатности са флексибилним облицима запошљавања и радног времена.

5. Четрнаести конгрес је уверења да реформа Савеза самосталних синдиката Србије треба да искаже аутентичност и уважи искуства из савременог синдикалног покрета и као таква обезбеди најширу унутрашњу подршку и јединство у спровођењу и допринесе заузимање достојног места у заједници европских синдиката.